

דאיהו א"ב בא"ת ב"ש, ועוד שת, ש' דיליה אינון תלת ענפי אילנא לעילא, ואיהי שרש לתתא, ואחזי בהון תלת גלגולין לעילא, ותלת לתתא.

האותיות שהוא א"ב בא"ת ב"ש, ועוד שת, הש' שלו הם שלשת ענפי האילן למעלה, והיא השרש למטה, והראה בהם שלשה גלגולים למעלה ושלשה למטה. ת' תפארת (ש) שלום, כולל ששה צדדים, וזו דרגת משה, כולל שלשה אבות, ושלש דרגות תחתיהן, והם הגלגול של אדם, שת אנוש הבל נח שם נפת, ומשת ואנוש התיחסו כל הדורות, זהו שכתוב אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, אז, אותו שנאמר בו (פי מן הפנים משיתדו), אז הוחל לבא בגלגול אותו שנאמר בו אז ישיר משה. ומשום זה שת, משם השתת העולם, ומשום זה פי שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הבל, שנאמר בו בשגם זה הבל, ואיוב אמר עליו מי שת בטוחות חכמה. חכמה - מי"ם עליונים, משם נמשך, ומשום זה פי מן הפנים משיתהו, ש שלשת האבות, וזה מ"ש מן משה, ה' שכינה התחתונה, הבל ה' ל"ב.

ת' תפארת [ש'] שלום, כליל שית סטרין, ודא דרגא דמשה, כליל תלת אבהן ותלת דרגין תחותיהו, ואינון גלגולא דאדם, שת אנוש הבל, נח שם נפת, ומשת ואנוש אתיחסו כל דרין, הדא הוא דכתיב (בראשית ד כו) אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, אז ההוא דאתמר ביה (שמות ב י) (פי מן הפנים משיתהו), אז הוחל למיתי בגלגולא, ההוא דאתמר ביה (שם טו א) אז ישיר משה.

ובגין דא שת מתמן הושפת עלמא, ובגין דא פי שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הבל, (בראשית ד כה) דאתמר ביה בשגם זה הבל, ואיוב עליה אמר (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, חכמה מי"ם עליונים, מתמן אתמשך, ובגין דא פי מן הפנים משיתהו, ש תלת אבהן, ודא מ"ש מן משה, ה' שכינתא תתאה, הבל ה' ל"ב.

זכר שמייה תרין זמנין משה משה (שמות ג ד), לאחדא בתרין ההי"ן ה' עלאה ה' תתאה, ולאחדא בתלת ענפין ובתלת שרשין דאינון שית, תרי זמנין מ"ה ממשה איהו אחזי רזא (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו, דבתלת אבהן אתלבש מ"ה דלעילא, ובתלת דרגין דלתתא מ"ה דלתתא, ומשה כליל תרוייהו, איהו מרפכתא שלימתא עלאה ותתאה, כגוונא דא ש מן משה תלת אבהן, דאתמר בה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר וכו', מ"ה דמשה ודמות פניהם פני אד"ם, ובגין דאיהו מרפכה לעילא ותתא,

זכר שמו פעמים משה משה, לאחזו בשני ההי"ן, הה' העליונה והה' התחתונה, ולאחזו בשלשה ענפים ובשלשה שרשים שהם שש, פעמים מ"ה ממשה, הוא מראה הסוד מה שמו מה שם בנו, שבשלשת האבות התלבש מ"ה שלמעלה, ומשלש הדרגות שלמטה מ"ה שלמטה, ומשה כולל את שניהם, הוא מרפכה שלמה עליונה ותחתונה, כמו זה ש מן משה, שלשת האבות, שנאמר בה ופני אריה אל הימין ופני שור ופני נשר כו', מ"ה של משה ודמות פניהם פני אד"ם, ומשום שהוא מרפכה למעלה ולמטה, אמר ואמרו לי מה שמו

אמר (שמות ג יג) ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם, אדהכי הא רבי יצחק

ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריאי קאתו,
אמר להו רבי שמעון במאי עסקיתו, אמרו
ליה שמענא בך ואתינא לגבך, דשאילנא עלך
לכל חבריאי ולא אשפחנא מאן דאודע לן
מינך, עד דאערענא ברבי יוסי ורבי אלעאי
ורבי אלעזר דהו מתעסקין ברזא דהבל בכל
גלגולין דיליה.

אמר רבי שמעון ודאי עובדא דצדיקאי
לעילא תליא, ותמן אשתמודע פלא,
ואתערותא דלתתא גרים אתערותא דלעילא,
בודאי רזא דגלגולא באתר חד איהו, וכל
גלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין
ונחתין, וגלגל חד איהו קבוע באמצעיתא
בינייהו, ואיהו לא מתנענעא הכא והכא.

ורזא דמלה הא אוקמוה, (קהלת א ד) דור הלך
ודור בא והארץ לעולם עמדת, דאיהי
קביעא בינייהו (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא,
ורוחא סלקא ונחתא כגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר
אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין בגלגול
חד), כגוונא דא נפש איהי בקביעו דגופא,
ורוחא נחתא וסלקא כגופא, ומתפשטא בכל
ורידי דלבא דמתנענעין, הדא הוא

דכתיב (יחזקאל א ט) אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו, אבל נפשא קביעא בלבא, פאתתא
דאיהי קביעא בביתא, הדא הוא דכתיב (תהלים
קיג ט) מושיבי עקרת הבית, ובעלה (בראשית ח
ז) ויצא יצוא ושוב, הכי דור הולך ודור בא,
דא עמודא דאמצעיתא, איהו אזיל ואתי
בגלגולא, אבל שכינתא לעולם עומדת, איהי
לא אזלא בגלגולא, ולא אתרכיבת באתר
אחרא, ובגין (ד קיא ע"א) דא אתמר בה, (תהלים
קכח ג) אשתף כגפן פריה, מה גפן לא קבילת
הרפה ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי

מה אמר אליהם. בינתיים הרי רבי
יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה
ושאר החברים באו. אמר להם
רבי שמעון: במה עסקתם? אמרו
לו: שמענו עליך וכאנו אליך,
ששאלנו עליך את כל החברים
ולא מצאנו מי שמודיע לנו עליך,
עד שפגשנו את רבי יוסי ורבי
אלעאי ורבי אלעזר שהיו
מתעסקים בסוד של הבל בכל
גלגוליו.

אמר רבי שמעון: ודאי שמעשה
הצדיקים תלוי למעלה, ושם הכל
נודע, וההתעוררות שלמטה
גורמת להתעוררות שלמעלה,
בודאי שסוד הגלגול הוא במקום
אחד, וכל הגלגולים הם כמו
הגלגלים שעולים ויורדים, וגלגל
אחד הוא קבוע באמצע ביניהם,
והוא לא מתנענע לכאן ולכאן.

וכו' הדבר הרי פשוטה, דור הלך
ודור בא והארץ לעולם עמדת,
שהיא קבועה ביניהם (כמו זה הנפש
היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה ויורדת בגוף
ומתפשטת בכל ורידי הלב, כבר אמרנו
שהגלגולים הם כמו הגלים שעולים ויורדים
בגלגול אחד), כמו זה הנפש היא
בקביעות בגוף, והרוח יורדת
ועולה בגוף, ומתפשטת בכל
ורידי הלב שמתנענעים, זהו
שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח
ללכת ילכו, אבל הנפש קבועה
בלב כאשר שהיא קבועה בבית,
זהו שכתוב מושיבי עקרת הבית,
ובעלה ויצא יצוא ושוב, כך דור
הלך ודור בא, זה העמוד
האמצעי, הוא הולך ובא בגלגול,
אבל השכינה לעולם עומדת, היא
לא הולכת בגלגול ולא מרפכת
במקום אחר, ומשום זה נאמר
בה אשתף כגפן פריה, מה גפן
לא מקבלת עליה הרפה ממין
אחר מפל עץ שבעולם, כך
השכינה לא מקבלת עליה

שְׂכִינְתָא לָא קְבִילַת עֲלֵיהּ הִרְפָּבָה אַחֲרָא
בְּעֵלְמָא אֱלָא מִבְּעֵלְהָ.

הִרְפָּבָה אַחֲרָת בְּעוֹלָם אֱלָא
מִבְּעֵלְהָ.

קָמוּ כְּלֵהוּ חֲבַרְיָא וְאַשְׁתַּטְּחוּ קַמֵּיהּ, וְאָמְרוּ
אֵלּוּ לָא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע
דָּא דִּי, פִּתַּח וְאָמַר וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ וּבָא
הַשְּׁמַשׁ (קהלת א ה), וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ דָּא עֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ מִשָּׁה בְּדִיוֹקְנִיָּה, וְזַרְחַ
הַדָּא הוּא דְּכִתְיִב (דברים לג ב) יְהו"ה מְסִינִי בָּא
וְזַרְחַ מִשְׁעִיר לְמוֹ, וּבָא הַשְּׁמַשׁ כַּד אֲתַפְנִישׁ
מִשָּׁה, וְעַם כָּל דָּא דְּאֲתַפְנִישׁ אֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֲף
זוֹרְחַ הוּא שָׁם, וְדָא יְהוֹשֻׁעַ דְּהוּה פְּגוּוֹנָא
דְּסִיְהֵרָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא.

קָמוּ כָּל הַחֲבָרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו
וְאָמְרוּ: אֵלּוּ לָא בְּאֵנוּ לְעוֹלָם אֱלָא
לְשִׁמְעַת אֵת זֶה - דִּי. פִּתַּח וְאָמַר:
וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ וּבָא הַשְּׁמַשׁ, וְזַרְחַ
הַשְּׁמַשׁ זֶה הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
שֶׁהוּא מִשָּׁה בְּדַמּוּתוֹ. וְזַרְחַ, זֶהוּ
שְׂפָתוֹב יְהו"ה מְסִינִי בָּא וְזַרְחַ
מִשְׁעִיר לְמוֹ. וּבָא הַשְּׁמַשׁ,
כְּשֶׁהִתְפַּנֵּס מִשָּׁה, וְעַם כָּל זֶה,
שֶׁהִתְפַּנֵּס אֶל מְקוֹמוֹ, שׁוֹאֲף זוֹרְחַ
הוּא שָׁם, וְזֶה יְהוֹשֻׁעַ שֶׁהָיָה כְּמוֹ
הַלְּבָנָה, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וְעוֹד, וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ זֶה מִשָּׁה,
כְּשִׁיבָא בְּגִלְגוּל בְּצַדִּיק גְּמוּר,
וּכְשֶׁהוּא לֹא בְּצַדִּיק גְּמוּר - וּבָא
הַשְּׁמַשׁ, מִתְפַּנֵּס מִמֶּנּוּ וְהוֹלֵךְ וּבָא
בְּגִלְגוּל, עַד שְׁמוּצָא אֶת מְקוֹמוֹ,
וּמְשׁוּם זֶה אֶל מְקוֹמוֹ שׁוֹאֲף זוֹרְחַ
הוּא שָׁם.

וְעוֹד וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ דָּא מִשָּׁה, כַּד יִיתִי בְּגִלְגוּלָא
בְּצַדִּיק גְּמוּר, וְכַד לָא אִיהוּ בְּצַדִּיק גְּמוּר
וּבָא הַשְּׁמַשׁ, אֲתַפְנִישׁ מִנֵּיהּ, וְאֶזְל וְאֲתִי
בְּגִלְגוּלָא עַד דְּאֲשַׁפַּח אַתְרֵיהּ, וּבְגִין דָּא אֶל
מְקוֹמוֹ שׁוֹאֲף זוֹרְחַ הוּא שָׁם.

וְעוֹד, וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ זֶה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, בְּאִינְזָה מְקוּם? בְּאֵדָם
שֶׁהַשְּׂכִינָה עִמוֹ, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר בְּכָל
מְקוּם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר,
וְתִרְגַּם אוֹנְקְלוֹס, בְּמְקוּם שֶׁתִּשְׁרַח
שְׂכִינְתוֹ שָׁם, וְאִם אֵין שָׁם שְׂכִינָה
- וּבָא הַשְּׁמַשׁ, מִתְפַּנֵּס מִמֶּנּוּ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁאַר
בְּחֻשְׁכָּה, וְשׁוֹלְטִים עֲלָיו כְּמָה
מִחֲבָלִים וְכְמָה יְסוּרִים רַעִים
שְׂאִינָם יְסוּרִים שֶׁל אֶהְבָּה. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקַרְבִּי
מִצְאוּנֵי הָרַעוּת הָאֵלֶּה, שֶׁהָרַעוּת
הַלְלוּ מִמְּנוֹת עַל כָּל הָרַעִים
וְהָרַעִים, שֶׁעֲלֵיהֶם נֹאמַר
וְתַפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרַגְעִים
תַּבְּחָנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר דּוּד בְּיַדְךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמִי גוֹרֵם שְׁלֹא
שׁוֹרָה עֲלָיו שְׂכִינָה וְלֹא מֵאִיר
עֲלָיו הַשְּׁמַשׁ? בְּגִלְל הַהֵבֶל שֶׁל
שְׂקָר וְדַכְרֵי שְׂקָר שְׂוִיצָאִים מִפְּיוֹ,

וְעוֹד וְזַרְחַ הַשְּׁמַשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵן
אַתְרַ, בְּבַר נִשׁ דְּשְׂכִינְתָא עִמֵּיהּ, כְּמָה
דְּאֵת אָמַר (שמות כא) בְּכָל הַמְּקוּם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר
אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס בְּאַתְרַ דְּתִשְׁרִי
שְׂכִינְתֵיהּ תַּמָּן, וְאִי לִית שְׂכִינְתָא תַּמָּן וּבָא
הַשְּׁמַשׁ, אֲתַפְנִישׁ מִנֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְאֲשַׁתָּאֵר בְּחֻשְׁכָּא וְשְׁלִטִין עֲלֵיהּ כְּמָה מִחֲבָלִין
וְכְמָה יְסוּרִין בִּישִׁין, דְּלֹאוּ אֵינּוּן יְסוּרִין שֶׁל
אֶהְבָּה, הַדָּא הוּא דְּכִתְיִב (דברים לא יז) עַל כִּי אֵין
אֱלֹהִי בְּקַרְבִּי מִצְאוּנֵי הָרַעוּת הָאֵלֶּה, דְּאֵלִין
רַעוּת מִמֶּנּוּ עַל כָּל עֲתִין וְרַגְעִין, דְּעֲלִיֵּיהּ
אֲתַמַּר (איוב ז יח) וְתַפְקְדֵנוּ לְבַקְרִים לְרַגְעִים
תַּבְּחָנֵנוּ, וְזֶהוּ שְׁאֵמַר דּוּד (תהלים לא טז) בְּיַדְךָ
עֲתוּתִי וְגוֹמַר, וּמֵאֵן גְּרִים דְּלֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא
עֲלֵיהּ, וְלֹא נְהִיר שְׁמַשָּׁא עֲלֵיהּ, בְּגִין הַבֵּל
דְּשְׂקָרָא וּמְלִין דְּשְׂקָרָא דְּנַפְקִין מִפּוֹמוֹי, וּבְגִין דָּא

יֵשׁ הֵבֶל אֲשֶׁר (קהלת ח יד)

נַעֲשֶׂה עַל הָאָרֶץ, אֵית הֶבֶל וְאֵית הֶבֶל, אֵית הֶבֶל מִמָּאֲרֵי דְשִׁקְרָא דְאַתְמַר בְּהוֹן ^{(ירמיה י}
^{טו)} הֶבֶל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, דְּאִינוּן תוּעִים
בְּעוֹבְדָא דְשִׁקְרָא.

וְיֵשׁ הֶבֶל דְּאַתְמַר בֵּיה, ^(דברים ח ג) פִּי עַל כָּל
מוֹצָא פִּי יְהו"ה יִחְיֶה הָאָדָם, וְדָא הֶבֶל
דְּאוּרֵייתָא, דְּאִיהוּ חֲמֻשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, מִן
ב' דְּפְרָאשִׁית עַד ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְדָא
הוּא הֶב"ל, וְהָא שִׁית אִינוּן עִם זֶה סִפְרָא, אֶלָּא
דָּא ו' דְּאִיהוּ קוּל דְּסִלִּיק בְּהֶבֶל דְּאִיהוּ ה',
זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּמַחְבֵּר לֹון פְּחָדָא, וְאַפִּיק
לֹון מְפוּמוּי בְּרַחֲמֵימוּ וּדְחִילוּ דִי"ה, וּבְגִין
דָּא ^(קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל וְכו', אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים
שְׂמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אָמְרוּ לִיה חֲבַרְיָא רַבֵּי רַבִּי אִי הָכִי דְּאִינוּן
צְדִיקָיָא אֲמַאי מַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
הַרְשָׁעִים, אָמַר לֹון גְּלָגוּלָא גָרִים לֹון דִּייתִי
לֹון פְּעוּבָדָא דְרַשִׁיעֵיָא, כְּאֵלוּ הוּוּ רַשִׁיעֵיָא הָכִי
יִיתִי לֹון יְסוּרִין וְדַחְקִין, וְהָאִי אִינוּן דְּנִשְׁמַתִּין
דְּלֵהוֹן מִסְטָרָא דְאָדָם וְהֶבֶל, דְּדָא חָאב
בְּמַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבְגִין דָּא אָמַר עֲלֵייהוּ
קָרָא ^(קהלת א טו) בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל, גַּם לְרַבּוֹת אָדָם.

אָמְרוּ לִיה יְדַעְנָא דְמַחְשְׁבָה אִיהִי אָדָם
קַדְמָאָה, מ"ה דְּלַעֲיָלָא, מ"ה שְׂמוּ,
עוֹבְדָא כ"ח דִּילִיָה, כ"ח אַתּוּוֹן דְּעוֹבְדָא
דְּבְרָאשִׁית בְּרָא וְכו', וְכֵלָא חֲכָמָה כַּח מָה, אִם
כֵּן בְּמַאי הוּוּ יְכָלִי לְמַחְטֵי הָכָא, אָמַר לֹון
בּוֹדָאי כָּל מָאן דְּחָב בְּגוּפִיה דְּתַמָּן עוֹבְדָא,
וּבְנִשְׁמַתִּיה דְּתַמָּן מַחְשְׁבָה, כְּאֵלוּ חָאב בְּהָהוּא
דְּאַתְבְּרִי אִיהוּ בְּדִיוֹקְנִיָה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
דְּבְרָאשִׁית א כו) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
וְכו'.

וְיֵשׁ רַשָּׁעִים שְׂמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה

וּמְשׁוּם זֶה - יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
עַל הָאָרֶץ. יֵשׁ הֶבֶל וְיֵשׁ הֶבֶל. יֵשׁ
הֶבֶל מִבְּעֵלֵי הַשִּׁקְרָא שְׂנֵאמַר בְּהֶם
הֶבֶל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים,
שֶׁהֶם תוּעִים בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל שִׁקְרָא.
וְיֵשׁ הֶבֶל שְׂנֵאמַר בּוּ כִּי עַל כָּל
מוֹצָא פִּי יְהו"ה יִחְיֶה הָאָדָם, וְזֶה
הֶבֶל שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא חֲמֻשָּׁה
חֲמֻשֵׁי תוֹרָה, מִן ב' שֶׁל בְּרָאשִׁית
עַד ל' שֶׁל לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ
הֶב"ל, וְהָרִי שֶׁשׁ הֵם עִם זֶה סִפְרָא?
אֶלָּא זֶה ו' שֶׁהוּא קוּל, שְׁעוּלָה
בְּהֶבֶל שֶׁהוּא ה'. אֲשֶׁרִי הוּא מִי
שְׂמַחְבֵּר אוֹתָם כְּאֶחָד וּמוֹצֵיא
אוֹתָם מִפִּיו בְּאַהֲבָה וַיִּרְאֶה שֶׁל
י"ה, וּמְשׁוּם זֶה יֵשׁ הֶבֶל וְכו',
אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבַרְיִים: רַבִּי רַבִּי אִם
כֵּן שֶׁהֶם צְדִיקִים, לְמָה מַגִּיעַ
אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים? אָמַר
לָהֶם: הַגְּלָגוּל גָּרַם לָהֶם שְׂנֵאבָא
לָהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, כְּאֵלוּ הִיוּ
רַשָּׁעִים, כֵּן יֵבֵאוּ לָהֶם יְסוּרִים
וְדַחְקִים, וְאֵלוּ הֵם שְׂנֵשְׂמוֹתֵיהֶם
מִהַצַּד שֶׁל אָדָם וְהֶבֶל, שְׁזֶה חֲטָא
בְּמַחְשְׁבָה וּמַעֲשֵׂה, וּמְשׁוּם זֶה
אָמַר עֲלֵיהֶם הַכֹּתוּב בְּשִׁגְם, זֶה
הֶבֶל, גַּם - לְרַבּוֹת אָדָם.

אָמְרוּ לוֹ: יְדַעְנָו שְׂמַחְשְׁבָה הִיא
אָדָם קַדְמוֹן, מ"ה שְׂלַמְעֵלָה, מ"ה
שְׂמוּ, מַעֲשֵׂה כ"ח שְׁלוּ, עֲשָׂרִים
וּשְׂמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה שֶׁל
בְּרָאשִׁית בְּרָא וְכו', וְהַכֵּל חֲכָמָה,
כַּח מָה, אִם כֵּן בְּמָה הִיוּ יְכוּלִים
לְחַטָּא כֵּאֵן? אָמַר לָהֶם: בּוֹדָאי
כָּל מִי שְׂחַטָּא כְּגוּפוֹ שֶׁשֵּׁם
הַמַּעֲשֵׂה, וּבְנִשְׁמַתּוֹ שֶׁשֵּׁם
הַמַּחְשְׁבָה, כְּאֵלוּ חֲטָא בְּאוֹתוֹ
שֶׁהוּא נִבְרָא בְּדַמוֹתוֹ. זֶהוּ שְׂכַתּוּב
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
וְכו'.

וְיֵשׁ רַשָּׁעִים שְׂמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם
כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, שֵׁיִשׁ לָהֶם